

ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְלֻקֵט מִכָּל סִפְרֵי הַזוהַר הַקּוֹדֶשׁ
לְתַנּוּא הָאֱלוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זְע"א

אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 620

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

להפצה בחינם ולתרומות: 0527651911

בַּעֵת הַגְּאוּלָּה ה' יֵאִיר בְּהַדְרָגָה

(זוהר וישלח קע ע"א)

כַּעֲיֵן הַמַּחַט, וְאַחַר כֵּךְ גְּדוּל מְמַנּוּ, וְכֵךְ בְּכָל פְּעַם עַד שְׁיֵאִירוּ לוֹ כָּל הָאוֹר כְּרֵאוּי.

כֵּךְ הֵם יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כג) "מֵעַט מְעַט אֲגַרְשְׁנוּ מִפְּנֵיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרָה" וְגו'. וְכֵן לְמִי שֶׁהוּא בָּא לְהִרְפֹּא, אֵינוֹ בִּשְׁעָה אַחַת, אֲלֵא מְעַט מְעַט עַד שְׁיִתְחַזֵּק. אֲבָל לַעֲשׂוֹ לֹא כֵּךְ, אֲלֵא בְּפַעַם אַחַת מֵאִיר לוֹ, וְנִאֲבָד מְמַנּוּ מְעַט מְעַט [וְלִעֲתִיד לְבֹא לְאַמּוֹת עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה (ישעיה מב) "ה' כְּגִבּוֹר יֵצֵא"] עַד שְׁיִתְחַזְּקוּ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁמִידוּ [וְיִשְׁבּוּ] אוֹתוֹ מֵהַכֹּל, מֵהָעוֹלָם הַזֶּה וּמֵהָעוֹלָם הַבָּא. וּמִשׁוּם שֶׁמֵּאִיר בִּשְׁעָה אַחַת, יִהְיֶה לוֹ הַשְׁמָדָה מֵהַכֹּל. אֲבָל יִשְׂרָאֵל, אוֹר שְׁלֵהֶם מְעַט מְעַט, עַד שְׁיִתְחַזְּקוּ, וְיֵאִיר לָהֶם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעוֹלָמִים.

וְכֵלָם שׁוֹאֲלִים אוֹתָם וְאוֹמְרִים, "מִי זֹאת הַנְּשִׁקָּפָה כְּמוֹ שְׁחַר", זֹהֵי קִדְרוֹת הַבִּקְרָה, וְזֵהוּ אוֹר דְּקִיק. וְאַחַר "יָפָה כְּלָבְנָה", מִשׁוּם שֶׁהַלְבָּנָה, הָאוֹר שְׁלֵה מֵאִיר יוֹתֵר מִשְׁחַר. וְאַחַר בְּרָה כַּחֲמָה, מִשׁוּם שֶׁאוֹרָה חֲזָק וּמֵאִיר יוֹתֵר מֵהַלְבָּנָה. וְאַחַר כֵּךְ אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת, חֲזָקָה בְּאוֹר חֲזָק כְּרֵאוּי.

רַבִּי יְהוּדָה פֶּתַח וְאָמַר, (שיר ו) "מִי זֹאת הַנְּשִׁקָּפָה כְּמוֹ שְׁחַר יָפָה כְּלָבְנָה בְּרָה כַּחֲמָה יָפָה כְּנִדְגָלוֹת". פֶּסוּק זֶה פִּרְשׁוּהוּ וְנִתְבָּאֵר. אֲבָל "מִי זֹאת הַנְּשִׁקָּפָה" - אֵלוֹ הֵם יִשְׂרָאֵל, בְּזִמְן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יָקִים אוֹתָם וְיוֹצִיאֵם מִן הַגְּלוּת, אִזּוֹ יִפְתַּח לָהֶם פֶּתַח שֶׁל אוֹר [שֶׁהוּא] דְּקִיק קֶטָן, וְאַחַר כֵּךְ פֶּתַח אַחַר שֶׁהוּא גְּדוּל מְמַנּוּ, עַד שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִפְתַּח לָהֶם שְׁעָרִים עֲלִיוֹנִים פְּתוּחִים לְאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם.

וְכֵן כָּל מֵה שֶׁעָשָׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל וְלְצַדִּיקִים שְׁבָהֶם, כֵּךְ כְּלָם וְלֹא בְּזִמְן אֶחָד. לְאָדָם שֶׁנִּתֵּן בַּחֲשׂוֹן וְדִיּוּרוֹ הִיָּה תָמִיד בַּחֲשׂוֹן, כְּשִׁרְצוֹ לְהֵאִיר לוֹ, צְרִיכִים לְפִתַּח לוֹ אוֹר קֶטָן

מכתב שכתב בעל הסולם:

ייחצב נאלמנה, לשעציינ לא
 היה למלן האר"י צ"ל ע
 היוק הצה, מי ליבין את
 ליטת האר"י צ"ל, ע"ל שורשו
 וכוי והנה ברצון העליון
 יתי, צכיתי לעיבור נשמת האר"י צ"ל, לא לפני לעשי
 הטובים, אלא ברצון עליון, שנשגב גם למני עצמי,
 למה נבחרתי אנכי לנשמה נפלאה זו, שלא זכה
 בה אצק לעת פטירתו ע"ה היוק, ולא אוכל להאריך
 בענין זה לפני שאין צרכי בזה לזכר בנפלאות".

(מרן בעל "הסולם" זי"ע במכתב משנת תרפ"ו)